

חיל רגלים

נפל ביום י"ד באייר תש"ח (23.05.1948)
בן 32 בנפלו
מקום מנוחתו בית העלמין הצבאי הר הצל

ישראל (ישרוליק) תמרי

בן לחיה ואברהם-אשר

הדלקת נר לזכרו

טוראי

ישראל תמרי:

בן לחיה ואברהם-אשר, נולד ביום י"ז בשבט תרע"ו (5.2.1916) במושבה הגלילית יבנאל. לאחר שסיים את לימודיו בבית-הספר היסודי במושבה, עבד במשק, ואחר-כך - בטיחות. במהומות-הדמים תרצ"ו-תרצ"ט שירת במשטרה בחיפה בפעולות נגד הפורעים הערביים.

משפרצה מלחמת-העולם השנייה התגייס מיד ושירת שבע שנים רצופות בחיל-האוויר הבריטי. עם חיל-המשלוח השתתף בפעולות-המלחמה ביוון ובאי כרתים. ניצל כמעט בנס מהשבוי הגרמני והוחזר מצרימה, שם שירת עד סוף המלחמה. בתאונת-דרכים נשברה רגלו והוא שכב שנה תמימה בבית-החולים הצבאי בצריפין.

משהבריא ושחרר מהצבא הבריטי עבד כנהג בחברת "שלב" ועמד לשאת אישה.

בתוקף שירותו כנהג הוביל בחורף תש"ח אספקה לירושלים בשיירות. הוא חתר להתגייס לשירות קרבי מלא, ובייחוד לחיל-האוויר הישראלי, מאחר ששירת בחיל-האוויר הבריטי, אך רגלו עדיין לא נרפאה לגמרי וישראל נאלץ להסתפק בינתיים בעבודתו כנהג בשיירות המאמץ המלחמתי. כשנחסמה הדרך לשפלה בשער הגיא נשאר תקוע בירושלים והשתתף עם מגיני העיר בפעולות-קרב ובהובלת אנשים, ציוד ואספקה למקומות שונים בעיר ובחזיתותיה. הוא השתתף בקרבות שייח'-ג'ראח ובכיבוש קטמון. ישראל נפגע בהתפוצץ פגז לידו, בעוברו במרכז העיר. כף ידו נקטעה והוא נפצע קשה בכל גופו. לאחר ייסורים רבים מת בבית-החולים על שולחן-הניתוחים ביום י"ד באייר תש"ח (23.5.1948). נקבר בשייח'-באדר א'.

ביום כ"ח באלול תש"י (10.9.1950) הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי בהר-הרצל בירושלים.

**שרוליק תמרי, בן דוד של סבי ישראל אהרון גולדצויג ז"ל.
השתתף בקרבות שייח'-ג'ראח ובכיבוש קטמון. ישראל נפגע
בהתפוצץ פגז לידו, בעוברו במרכז ירושליים ובסופו של דבר מת
מפצעיו אלו.**

 <p>חטיבת גולני נפל ביום י"א באייר תש"ח (20.05.1948) בן 26 בנפלו מקום מנוחתו בית העלמין יבניאל-בית גן (חלקה צבאית)</p>	 <p>רב טוראי עזריה סגל בן חיה ומאיר הדלקת נר לזכרו</p>
--	---

עזריה סגל:

סיפור חייו

בן חיה ומאיר, נולד ביום י"ז באדר תרפ"ב (17.3.1922) במושבה יבנאל שבגליל התחתון. שם סיים את בית-הספר היסודי ועבד במשק הוריו. מתוך רצון לבנות את עתידו בחקלאות אינטנסיבית חדישה בחברה שיתופית הלך להכשרת-הנוער באפיקים ושקד גם על לימוד היסודות הרעיוניים של החברה החדשה והשלמת ידיעותיו הכלליות. כחצי שנה שהה בהתיישבות בקיבוץ קדמה, אך כפי הנראה לא מצא שם את סיפוקו וחזר הביתה. שלוש שנים שירת כנוטר וסיים קורסים שונים מטעם ה"הגנה", ותוך כדי כך מצא גם שהות לעזור להוריו במשק ובחליבת הפרות. גם לאחרים היה מוכן לעזור בכל עת, בלי לדעת עייפות וקוצר-רוח מה הם, ואף ילדים ידעו שממנו הם יכולים לבקש כל העולה על רוחם כי הוא אדם טוב, מוכן לעזור ואח לקטן ולגדול. עזריה חיבב אותם ואף הם רחשו לו אמון, בהרגישם כי הוא ידיד לכל חי. גם כאשר עבד בשנים 1946-1947 כפועל- בניין מקצועי בטבריה היה עוזר להוריו במשק אחרי ימי-עבודה מפרכים באקלים החם. כנוטר התאמן בקליעה למטרה ונודע כאחד מטובי הצלפים.

מיד אחרי החלטת עצרת האו"ם ב-29.11.1947 על חלוקת הארץ לשתי מדינות ופרוץ מלחמת-העצמאות בעקבותיה, נקרא לשירות ביחידת חי"ש, שהיתה אחר-כך לגדוד "ברק" בחטיבת "גולני", אך בשל כושרו המיוחד בצליפה נקרא גם ל"עבודות חוץ" בשיתוק צלפים ערביים בחיפה (ואדי ניסנס ובית הבורג), במארבים לכנופיות בסביבת מגדל ובמקומות אחרים בגליל. הוא סיים בהצלחה קורס מ"כ של צלפים אחר-כך השתתף באבטחת התחבורה בכביש טבריה-סג'רה ושיתק את יריות הצלפים הערביים על המושבה, וכן בהתקפות על ריכוזי הכנופיות בכפרים עין-מהל, לוביה, דבוריה וערב אל-זביח. זמן-מה הדריך בקורס צלפים והשתתף במערכת משמר העמק. עם התחלת הפלישה הסורית חש לעמק-הירדן להגנת דגניה. הצלפים הערביים שהתבצרו על משטרת צמח הירבו את נפגעינו והוא נטל על עצמו לפגוע בהם. בגלל הסכנה לצאת חשוף לפעולה לא התיר לו מפקדו לעשות זאת, אך כשנצטוו לשלוח שניים מאנשיו להביא "בקבוקי-מולוטוב" נגד הטנקים ניצל את ההזדמנות ללכת בעצמו ואגב כך לתפוס עמדה ולצלוף על הצלפים. חבריו ראו מעמדויהם כמה קליעותיו מוצלחות, אך לבסוף פגע כדור צלפים גם בו, וכך נפל בדגניה א' ביום י"א באייר תש"ח (20.5.1948) והובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות בבית גן.

**עזריה סגל, בן דוד של סבי ישראל אהרון גולדצויג ז"ל.
היה צלף מצטיין.
נפל במהלך הגנה על דגניה א' מפני הצלפים הערבים.**